

Demokracie

Slovo demokracie pochází z řečtiny a můžeme je přeložit jako vláda lidu. Demokracie je tedy uspořádání, ve kterém si lidé vládnou sami. Rozhodování o důležitých otázkách je založeno na rozhodování většiny, přitom jsou zaručena práva jednotlivců a menšin tak, aby je většina neutlačovala. V soudobých demokraciích, jako je třeba Francie, Velká Británie, Německo, Spojené státy americké či právě Česká republika, si lidé ve volbách do parlamentu volí své zástupce, kteří činí rozhodnutí ve jménu všech ostatních občanů, kteří nemají čas věnovat se takovému rozhodování. Tito zvolení představitelé vykonávají svou práci jen na kratší období, zpravidla čtyři roky. Po nich se konají volby znovu a lidé mají možnost zvolit si své nové zástupce v parlamentu, pokud nebyli s předchozí prací svých zástupců v parlamentu spokojeni. Mohou ale ve volbách zvolit tytéž zástupce, pokud se jim líbilo, jak v předchozím období rozhodovali. Nejdůležitější na demokratickém uspořádání zkrátka je, že lidé chodí k volbám pravidelně a mají možnost vyměnit zástupce, kteří mají rozhodovací moc. V demokracii mají lidé velkou míru svobody pro své rozhodování. Mohou svobodně vyjadřovat své názory, kandidovat ve volbách, svobodně cestovat, podnikat, volit si jiné zaměstnání, školy, na kterých chtějí studovat atd.

Totalitní systém

Totalitní systém je pravý opak demokracie. V totalitním systému nemají právo podílet se na vládnutí a rozhodování všichni občané, ale jen velice malá skupina lidí, či dokonce jediný člověk ve jménu určité ideologie (např. nacismus či komunismus), jejímž úkolem je ospravedlnit útlak a nesvobodu v zemi. Tato skupina lidí má v rukou veškerou moc, o kterou se nechce dělit. Volby, ve kterých by občané mohli své vládcy odvolat a zvolit nové, se zde konat nesmějí. Ti, kteří jsou s takovým systémem vládnutí nespokojeni, jsou potrestáni, třeba ztrátou zaměstnání, majetku nebo jdou přímo do vězení, či dokonce na popraviště. Totalitní systém často trestá i děti odpůrců tohoto systému vládnutí. Tyto děti nesmějí jít na střední či vysokou školu. Totalitní systém chce kontrolovat své občany ve všech oblastech života – v politice, v zaměstnání, v kultuře či ve sportu. Obyčejní lidé se nemohou v řadě otázek svobodně rozhodovat, nemohou například volně cestovat do zahraničí, svobodně vyjadřovat své názory nebo se svobodně zapojovat do politického života. Příkladem totalitního systému je Severní Korea, kde v současnosti vládne Kim Čong-un neomezenou mocí.

	Demokracie	Totalitní systém
Kdo vládne?		
Jaký je rozsah svobody obyčejných lidí?		
Mohou se obyčejní lidé zbavit vládnoucí skupiny pokojným způsobem?		
Mohou lidé svobodně a beze strachu vyjádřit své názory?		
Uveďte příklady		